

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

5 Mos 1

159

|🍷 Deuteronomium/ 🍷 Mose Femte Bog.

I.

Mose

~~D~~ ~~J~~ ~~s~~ ~~e~~ ~~r~~ ~~e~~ ~~d~~ ~~e~~ ~~O~~ ~~r~~ ~~d~~ / som Mose taledede til al Jsrael paa hin side Jordanen / i ørcken paa
de
marcken / mod det Røde haff / mellem Paran oc Tophel / Laban / Hazeroth oc Disahab /
de
Effte dagis reyse fra Horeb / igennem Seir Biergis vey hen til KadesBarnea / Oc det
skede i det fyretiuende aar paa den første dag i den elleffte maaned / da taledede Mose met
Jsraels børn / alt det som HERREN haffde budet hannem / effter hand haffde slaget
Sihon den Amoriters konge som bode i Hesbon / der til Og kongen aff Basan / som bode
i Astaroth vdi Edrei. Paa hin side Jordan i Moabiternis land begynte Mose at vdlegge
denne low oc sagde.

Herren vor Gud taledede met oss paa Horeb Bierg / oc sagde / J haffue lenge nock veret paa
dette Bierg / vender eder om oc drager hen at i kunde komme til Amoriternis bierg / oc
til alle deris Naboer i markerne paa biergene / oc i dalerne /Synden vd mod
Strandbacken i Canaans land / oc til det bierg Libanon / ind til den store flod Phrath /
See der / Jeg haffuer giffuit eder landet som ligger faar eder / Drager did hen oc tager der
ind som Herren haffuer soret eders forfedre Abraham / Jsaac oc Jacob / at hand vilde
giffue dem oc deris Sæd effter dem.

Da sagde ieg samme tid til eders / Jeg kand icke alene opholde eders / Thi ath HERREN eders Gud haffuer saa formeret eders / ath i ere i dag saa mange som stierne paa Himmelen / (HERREN eders fedris Gud gøre eders end nu til mange tusinde fold flere / oc velsigne eders som hand haffuer tilsagt eders) Huorledis kand ieg alene bære saadan møye / tynges / oc kiff aff eders? Skicker nogle vise forstandige oc velforsøgte Mend til aff eders Slæcter / dem vil ieg sette til Høffuitzmend offuer eders.

Da suarede i meg oc sagde / Det er en god ting som du siger ath du vilt gøre. Saa tog ieg eders Slæcters Hoffuider / vise oc forstandige Mend / oc sette dem til Høffuitzmend offuer eders / offuer tusinde / offuer hundrede / offuer halffrediesins tiue / oc offuer thi / oc Embitzmend aff eders slæcter. Oc ieg bød eders Dommere samme tid / oc sagde / Hør i eders Brødre / oc dømmet ræt mellem huer mand oc hans Broder oc den Fremmede. J skulle ingens Persone anse i dommen / Men i skulle høre den Minste saa vel som den Største / J skulle icke frøctes for nogen mands Persone / Thi Dommens embede hør Gud til. Men naar en Sag bliffuer eders forsuar / da lader hende komme faar mig / ath ieg kand høre hende. Da bød ieg eders paa den tid alt det som i skulde gøre.

Saa droge wi vd fra Horeb / oc reysde al ørcken igennem (som er stor oc græselig som i saae) paa veyen til det Amoritiske bierg / som HERREN vor Gud befol oss / oc wi komme til Kades Barnea. Der sagde ieg til eders / J ere komne hid til dette Amoritiske bierg / huilckit HERREN vor Gud vil giffue oss / See der det Land faar dig / som HERREN din Gud haffuer giffuit dig / Drag hen op oc tag det ind / som HERREN din fedris Gud haffuer sagt dig / frøctes icke oc rædis inted.

Da komme i alle til mig / oc sagde / Lader oss sende nogle Mend did hen faar oss / som kunde bespejde oss Landet / oc sige oss igen ath huilken vey wi skulle drage did ind / oc de Stæder som wi skulle komme til. Det behagede mig vel / saa tog ieg tolff Mend aff eders / en aff huer Slæct. Der de samme ginge bort oc droge op paa Bierget oc komme til Esols beck / Da besaae de det. Oc toge aff Landens Fruct met dem / oc førde den hid ned til oss / oc gaffue oss suar igen oc sagde / Det er ith gaat Land som HERREN vor Gud haffuer giffuit oss.

Men i vilde icke drage did op / oc i vaare HERRENS eders Guds mund wlydige / oc knurrede i eders Paulun / oc sagde / HERREN er oss vrede / der faare haffuer hand ført oss aff Egypti land / ath hand vilde giffue oss i Amoriternis hender oc legge oss øde. Huor skulle wi hen op? Vore Brødre haffue mistrøstet vore hierte oc sagt / Det Folck er større oc høyre end wi / Stæderne ere store oc murede op mod Himmelen / Der til met haffue wi ocsaa seet samme sted Enakims børn.

HERREN sagde ieg til eder / Lader eder icke forferde / oc frøcter inted for dem. Thi HERREN eders Gud drager faar eder hen / oc skal stride faar eder som hand gjorde met eder i Egypten faar eders øyen / oc i Ørcken / som du haffuer seet / huorledis HERREN din Gud haffuer baaret dig / lige som en Mand bær sin Søn / igennem alle de veye som i haffue vandret / indtil at i ere komme hid til denne Sted. Men i hulde inted der aff / at i kunde haffue troet paa HERREN eders Gud / som gick faar eder / at vise eder Stederne huor i skulde leyre eder / om natten ved Jlden / at hand kunde vise eder veyen / som i skulde gaa paa / oc om dagen i Skyen.

Men der HERREN hørde eders skrig / bleff hand vred oc soer oc sagde / Der skal in gen aff denne vanartige Slect see det gode Land som ieg soer at giffue deris Forfedre. Vden Caleb Jephunne søn / hand skal see det / oc ieg vil giffue hannem oc hans Børn det Land som hand haffuer veret wdi / fordi at hand haffuer trolige efterfuld HERREN . Oc HERREN bleff vred paa mig for eders skyld oc sagde / Du skalt oc icke heller komme der ind. Men Josua Nuns søn / som er din Tienere / hand skal komme der ind / Styrck hannem / thi hand skal vddele Arffuen iblant Jsrael oc eders Børn / om huilcke i sagde / De skulle bliffue it Roff / oc eders Sønner som icke end nu paa denne dag kunde forstaa got eller ont / de skulle komme did ind / oc ieg vil giffue dem det / oc de skulle indtage det. Men vende i eder / oc drager hen til ørcken paa veyen til det Røde haff.

Da suarede i oc sagde til mig / Wi haffue syndet mod HERREN / Wi ville hen op / oc stride / som HERREN vor Gud beføl oss. Der i nu vebnede eder huer met sit Harnsk / oc lagde eder effter at drage hen op paa bierget / sagde HERREN til mig / Sig dem at de drage icke hen op oc ey stride / Thi ieg er icke iblant eder / At i skulle icke bliffue slagne aff eders Fiende. Der ieg sagde eder det / da vilde i icke lyde mig / oc i vaare HERRENS mund wlydige / oc fordristede eder oc droge op paa Bierget. Da droge Amoriterne vd / som bodde paa Biergene mod eder / oc iagede eder / som Bier gøre / oc sloge eder i Seir indtil Harma. Der i komme nu igen oc græde for HERREN / da vilde HERREN icke høre eders røst / oc icke bøyedede sin øern til eder. Saa bleffue i vdi Kades en long tid.